

Zoë Verloop en Hans Homan: 'We hebben geen geld en honderd zorgen, maar we zitten wel met champagne op de stoep in de Jordaan.'

FOTO MARIJN SCHEERES

de huishoudpot

'Het is eigenlijk altijd feest'

Zoë Verloop (48)
culinair ondernemer
Inkomen: geen vast salaris

Hans Homan (42)
kunstenaar
Inkomen: structureel minimaal

Samen sinds: 2006
Huurhuis in Jordaan
Kinderen:
Wap Smit (15)
Gijs Homan (9)

EDITH ANDRIESSE

Zoë: "We hebben allebei onze eigen rekening, niets gezamenlijks. Het is bij ons eigenlijk heel simpel: Wie geld heeft, doet boodschappen. Ik ben wel degene die voor de basis zorgt. Je kunt niet zeggen dat ik een vast salaris heb, maar ik heb wel het meest *steady* inkomen, dat onttrek ik uit mijn cateringbedrijf en kookstudio De Laurier. Die inkomsten zijn wel seizoensgebonden."

Hans: "Bij mij is het niet zo zeer wisselend, maar eigenlijk structureel minimaal. 'Ik rotzooi maar een beetje an', een uitspraak van Karel Appel, die wat betreft de financiën ook op mij van toepassing is."

Zoë: "Als we geen geld hebben, eten we bonen."

Hans: "Die eten we graag hoor en uitstekend klaargemaakt."

Zoë: "Ik vind het prima om te sappen, maar we zijn nu aan het leven, dus we zorgen dat we altijd goed brood in huis hebben. Er is ook altijd een lekkere fles wijn op tafel, dus geen bocht, dan drink ik liever water. En we hebben vaak restjes van de cateringklussen."

Hans: "Laatst hadden we een fles champagne staan; die hebben we, genietend van de eerste echt warme dag van het jaar, op de stoep opgedronken."

Zoë: "Heerlijk toch. We hebben geen geld en honderd zorgen, maar we zitten wel met champagne op de stoep in de Jordaan. Zo leven wij."

Hans: "Het is eigenlijk altijd feest."

Zoë: "Als we uit eten gaan, doen we dat goed. Vies eten, daar hou ik niet van."

Hans: "Bij mij zijn er eigenlijk constant geldzorgen. Nu mijn zoon wat ouder wordt, nemen die alleen maar toe."

Zoë: "We leven letterlijk van dag tot dag; we kijken wel wat we hebben. We hebben geen spaarpotje, behalve voor het losse kleingeld. We zijn een stel rare pioniers samen. Nu stoppen we bijvoorbeeld al het geld dat we hebben verdiend met De Laurier in een nieuw project 'Vrij Voedsel': dat is eten vrij van gluten, lactose en noten, vegetarisch en veganistisch."

Hans: "Het is eigenlijk eten voor iedereen, ook voor mensen met allergieën."

Zoë: "Daar heb ik een businessplan voor geschreven. Het opzetten van iets nieuws kost geld. Dat gaat ten koste van ons eigen budget, maar ik vind het leuk. Ik heb altijd nieuwe dingen uitgezocht op culinair gebied. Onze bedrijfsvoering is wel inventief; dan vindt Hans bijvoorbeeld hout op straat, hebben we zomaar prachtige uithangborden."

Hans: "Ik heb geen gat in mijn hand, maar ik heb gewoon nooit geld. Geld hebben is voor mij ook geen primair levensdoel."

Zoë: "We zijn sjacheraars. Als we wat tegenkomen bij de kringloop kunnen we daar heel blij van worden. De kin-

deren weten ook dat er geen overbodige spullen worden gekocht. Gijs is van Hans, mijn cadeaukind. Ik zorg net zo goed voor hem als voor Wap. Je eigen kind is je alles, maar het is ook heel leuk om er zomaar eentje bij te krijgen."

Hans: "Gijs heeft anderhalf jaar gespaard voor een iPad."

Zoë: "Omdat hij zo goed geholpen heeft tijdens 'De Rollende Keukens' heb ik een koptelefoon voor hem gekocht. Dan zeggen we erbij: de komende tijd zullen er geen cadeautjes zijn. Maar dan moet het ook wel een kwaliteitskoptelefoon zijn, wat dat betreft zitten we op één lijn."

Hans: "De economische crisis liep precies samen met een crisis thuis. Zoë werd heel erg ziek, had kanker, op een gegeven moment woog ze nog

maar dertig kilo. Er kwam nul geld binnen."

Zoë: "Hans moest de jongens opvangen. Hij werkte nog wel hoor, hij maakte heel donker werk."

Hans: "Ik was niet zo helder in de tijd."

Zoë: "Ik ben drieënhalve jaar ziek geweest. We hebben heel veel hulp gekregen, anders was het niet op te vangen. De vrolijke energie van Wap hielp ook enorm."

Hans: "Zoë was wel voor ziektekosten verzekerd, maar niet voor arbeidsongeschiktheid, dat ben ik ook niet als zzp'er. Ondanks de ziekte is ze toch aldoor bezig gebleven."

Zoë: "En nu ben ik er weer helemaal. Ik heb bij Pinkpop gecaterd en ik ga op Lowlands backstage cateren en ik doe nu met Vrij Voedsel ook de publiciteitskant."

"Mensen die weten dat ik ziek ben geweest vinden het soms eng om mij te benaderen, maar ik ben weer helemaal aan het werk met catering en de kookstudio. We proberen die ziekte achter ons te laten. Elke dag voel ik me zo gelukkig dat ik leef en maak ik er een feest van. Ik word elke maand nog wel behandeld met gif, dat is dan even wat minder."

Hans: "Vrij Voedsel zal daar toch wel mee te maken hebben; dat je niet nog meer gif in je lijf wilt stoppen."

Zoë: "Ik doe het niet alleen voor mezelf, maar voor het bedrijf. Ik ben nu eenmaal ondernemer."

'Als we geen geld hebben, eten we bonen. Uitstekend klaargemaakt'